

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5046/2019
12.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3556/19 од 06.06.2019. године, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3556/19 од 06.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7044/18 од 31.01.2019. године, у првом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности, исплати 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2019. године до исплате. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да му, поред износа досуђених првим ставом изреке, суд обавезе тужену, на име накнаде нематеријалне штете по истом основу, исплати још 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2019. године до исплате. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.100,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2019. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3556/19 од 06.06.2019. године, у првом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке, па је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му, на име накнаде нематеријалне штете по основу умањења животне активности исплати 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2019. године до исплате. У другом ставу изреке, преиначена је првостепена пресуда у трећем ставу изреке, па је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 6.000,00 динара. У трећем ставу изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је као припадник Војске Југославије учествовао у борбеним дејствима против оружаних формација шиптарских терориста у току НАТО аресије на СРЈ у периоду од 24.03.1999. године до 20.06.1999. године. Током бомбардовања тужилац је доживео интензиван страх од око један сат, страх јачег интензитета у трајању од месец дана и страх слабог интензитета у трајању од једног до два месеца. Последица претрпљеног страха је била та да су код тужиоца наступили поремећај спавања, анксиозност, депресивност и нарушавање социјалног интегритета, што се манифестује као посттрауматски стресни поремећај, а које обољење је у узрочној вези са ангажовањем на ратишту. По повратку са ратишта, тужилац је у почетку самоиницијативно узимао лекове за спавање и смирење, а када су се његове тегобе појачале и понашање постало упадљиво за чланове породице и средину у којој је живео, тужилац се током 2014. године обратио за помоћ неуропсихијатру који је успоставио код тужиоца дијагнозе посттрауматско стресни поремећај Ф 43.1 и *distonia neurovegetativa* Ф 48.9. Након последње контроле, обављене 20.03.2015. године, болест је код тужиоца добила коначни облик, али лечење није завршено. Без обзира на предузете терапије, услед присутне анхедоније, отуђености, песимизма и бесперспективности, тужилац све активности обавља отежано уз додатни напор приликом сваке радње или рекреативне активности, те му је општа животна активност умањена за 11 %. Из налаза вештака је, поред осталог, утврђено да је дијагностификована болест код тужиоца у акутном облику била присутна шест месеци после његовог ратног ангажовања које је трајало до 20.06.1999. године, а после тога је прешла у хронично стање.

Тужилац је тужбу поднео 22.04.2015. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука другостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева.

Правилан је закључак другостепеног суда да се застарелост рачуна од настанка хроничног облика болести, када је тужилац најкасније морао сазнати за ову болест. Како је сагласно налазу судског вештака акутно стање болести код тужиоца трајало шест месеци, почетак објективног рока застарелости је био 21.12.1999. године. Стога је у смислу члана 376. став 2. Закона о облигационим односима, застарелост наступила 22.12.2004. године, због чега је тужиочево потраживање неосновано.

Врховни касациони суд је ценио наводе ревизије, па је нашао да су неосновани јер је другостепени суд у побијаној одлуци дао јасне, потпуне и правилне разлоге из

којих произилази неоснованост ревизијских навода, а које овај суд у свему прихвата. Посттравматски стресни поремећај представља хронично обољење, па сазнање о настанку штете, односно о њеном обиму, подразумева моменат када је болест код тужиоца прешла из акутне у хроничну фазу, јер је тада попримила облик коначног стања. Према томе, имајући у виду да је тужилац сазнање о настанку штете имао још крајем 1999. године, без утицаја је околност када се тужилац први пут јавио лекару ради започињања психијатријског лечења, као и када је болест дијагностикована.

На основу члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић